

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

10 august 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie,

examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Chiriac Stela în numele inculpatului, împotriva sentinței Judecătoriei Edineț, sediul Central din 22 decembrie 2021 și deciziei Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 04 mai 2022, în cauza penală în privința lui,

Păun Vlad

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 30.03.2021 – 22.12.2021;

Instanța de apel: 24.02.2022 – 04.05.2022;

Instanța de recurs: 28.06.2022 – 10.08.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Central din 22 decembrie 2021, Păun Vlad a fost recunoscut vinovat și condamnat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare și de art. 208 alin. (1) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani 6 (șase) luni, fără amendă.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, prin decizia Curții de Apel Cahul din 16.11.2020, s-a stabilit definitiv, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, fără amendă, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a se pronunța cu sentința în cauză, instanța de fond a constatat că Păun Vlad, în perioada 19.07.2019 - 22.07.2019, ziua, timpul exact nefiind stabilit, împreună cu X.Y., născut la XX.XX.2002, având scopul de cupiditate cu intenția însușirii bunurilor altei persoane, au pătruns pe teritoriul întreprinderii

Î.C.C.P.C., „COLPRODCOOP”, din localitatea Cupcini, str. Gării 6 și prin deteriorarea ușii de la intrare, în mod ascuns au sustras bunurile: un aparat de telefon staționar în valoare de 380 lei, un calculator de model „Citezen” în valoare de 320 lei, un stabilizator UPS în valoare de 950 lei, un fierbător electric în valoare de 400 lei, un prelungitor de 5 metri lungime în valoare de 150 lei, un telefon fax de model „Panasonic” în valoare de 250 lei, un monitor de model „Samsung” în valoare de 200 lei, o tastieră în valoare de 100 lei, două boxe în valoare de 100 lei, care erau în proprietatea Î.C.C.P.C., „COLPRODCOOP”, prin urmare fiindu-i cauzat părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 2850 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Păun Vlad a comis infracțiunea prevăzută de *art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal*, individualizată prin: furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Tot el, în perioada 19.07.2019-22.07.2019, cunoscând de faptul că X.Y., a.n. XX.XX.2002 este minor, având intenție directă manifestată prin năzuința de înlesnire a activității criminale și de profit, în scopul atragerii minorului la activitatea criminală, prin manipulare psihologică, l-a instigat la săvârșirea unei infracțiuni, prin pătrunderea pe teritoriul întreprinderii Î.C.C.P.C. „COLPRODCOOP”, din localitatea Cupcini, str. Gării 6, de unde au sustras următoarele bunuri: un aparat de telefon staționar în valoare de 380 lei, un calculator de model „Citezen” în valoare de 320 lei, un stabilizator UPS în valoare de 950 lei, un fierbător electric în valoare de 400 lei, un prelungitor de 5 metri lungime în valoare de 150 lei, un telefon fax de model „Panasonic” în valoare de 250 lei, un monitor de model „Samsung” în valoare de 200 lei, o tastieră în valoare de 100 lei, două boxe în valoare de 100 lei, fiind cauzat părții vătămate un prejudiciu material în sumă de 2850 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Păun Vlad a comis infracțiunea prevăzută de *art. 208 alin. (1) Cod penal*, individualizată prin: atragerea minorului la activitatea criminală și instigarea la săvârșirea infracțiunii.

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul Baban Nicolae în interesele inculpatului, a înaintat apel, prin care a solicitat casarea sentinței, adoptarea unei soluții de achitare a inculpatului de sub învinuirea adusă, dat fiind lipsa probelor ce ar demonstra comiterea faptelor imputate, care se bazează în exclusivitate doar pe depozițiile lui X.Y., fără a ține cont de faptul, că Păun Vlad nu este din respectiva localitate.

4. Prin decizia Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 04 mai 2022 a fost respins ca nefondat apelul avocatului Baban Nicolae în numele

inculpatului, declarat împotriva sentinței judecătoreiei Edineț, sediul Central din 22 decembrie 2021, cu menținerea acesteea fără modificări.

4.1 Instanța de apel urmare a examinării probatoriului administrat și a argumentelor invocate, a reținut corectitudinea aplicării cazului din speță a normelor procesual-penale ce se referă la examinarea obiectivă, multilaterală și completă a cauzei, cu respectarea principiului nemijlocirii și contradictorialității procesului penal (art. 314 Cod de procedură penală); în limita învinuirii formulate în rechizitoriu (art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală); cu verificarea tuturor împrejurărilor de fapt și constatarea certă a aspectelor de drept importante pentru justa ei soluționare, printr-o cercetare amplă a probelor administrate la faza urmăririi penale ce au servit obiect de cercetare judecătorească, primind o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinenței, utilității, veridicității, concludenței și coroborării reciproce (art. 100-101 Cod de procedură penală).

Astfel, concluzionând temeinicia sentinței de condamnare atât în latura penală, cât și în partea stabilirii pedepsei penale, Colegiul a atestat statuarea motivată la baza ei a probatoriului legal administrat de către OUP sub conducerea procurorului, a cărui cercetare, verificare și apreciere obiectivă în ordinea art. 93-94; 100-101 Cod de procedură penală, s-a efectuat în instanța de fond, confirmând vinovăția inculpatului Păun Vlad în furtul săvârșit pe teritoriul întreprinderii Î.C.C.P.C. „COLPRODCOOP”, din localitatea Cupcini, str. Gării 6 și în atragerea minorului X.Y. la activitatea criminală, prin instigarea lui la comiterea infracțiunii.

S-a notat, că deși pe parcursul urmăririi penale și în cadrul judecării în fond și apel a cauzei penale, inculpatul nerecunoscând vina în cele imputate a refuzat să depună declarații (f.d. 239, vol. 1; 82, vol. 2), vinovăția lui și-a găsit deplină confirmare prin declarațiile reprezentantului părții vătămate Natalia Goreacica (f. d. 7 vol. 2), declarațiile martorului X.Y. (f. d. 8 vol. 2), sesizarea OUP al IP Edineț de către partea vătămată Babără Anatolie referitor la investigarea cazului de furt ce a avut loc în perioada 19.07.2019 – 22.07.2019, comis de persoane necunoscute care au pătruns pe ascuns pe teritoriul întreprinderii „COLPRODCOOP” deteriorând ușa și sustrăgând mai multe bunuri, cauzând prejudiciu material considerabil (f.d. 8 vol. 1), care fiind cercetată, prin procesul-verbal din 22.07.2019, clădirea de pe teritoriul Î.C.C.P.C. „COLPRODCOOP” din Cupcini, str. Gării 6, unde au fost depistate deteriorări la ușile de intrare, demonstrată prin planșa fotografică anexă (f.d. 10-26, vol. 1), cu reconstituirea faptei la fața locului în ziua de 17.10.2019, pe parcursul cărei X.Y. a povestit și a demonstrat locul, și metoda prin care împreună cu Păun Vlad au sustras bunurile din clădirea amplasată pe teritoriul Î.C.C.P.C. „COLPRODCOOP”, confirmată prin anexe (f.d. 42-44, vol. 1).

Instanța de apel a menționat că probele verbale și cele scrise administrate în prezenta cauză, ce au servit obiect de cercetare judecătorească atât în instanța de fond, cât și cea de apel, și permit de a concluziona temeinicia soluției judiciare privind vinovăția inculpatului Păun Vlad în comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b), c), d); 208 alin. (1) Cod penal.

Instanța a concluzionat că argumentele invocate de apelant referitor la lipsa bazei probante ce ar demonstra vinovăția inculpatului în comiterea faptelor incriminate, sunt absolut declarative și nefondate, fiind lipsite de temei real. Contrar opiniei părții apărării referitor la prezența pe caz a temeiurilor de achitare a inculpatului Păun Vlad de sub învinuirea lui adusă, Colegiul penal susținând concluzia instanței de fond, conchide administrarea de către partea acuzării a probelor incontestabile ce-i confirmă vinovăția, fapta comisă întrunind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d); 208 alin. (1) Cod penal.

Totodată, deliberând asupra categoriei și termenului pedepsei penale în raport cu argumentele invocate de apelant, Colegiul a apreciat drept întemeiată soluția instanței de fond, acordând deplină eficiență dispozițiilor art. 61 și 75 Cod penal, ce-i determină scopul și criteriile generale de individualizare, instanța conformându-se întru-tot recomandărilor Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 8 din 11.11.2013 "Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale", inclusiv celor expuse în Hotărârea Plenului CSJ nr. 16 din 31.05.2004 "Cu privire la aplicarea în practica judiciară a principiului individualizării pedepsei penale".

Astfel încât, numindu-i inculpatului pedeapsa închisorii, instanța a ținut cont de personalitatea lui ce nu este la prima abatere de lege, anterior fiind condamnat (f.d.87-88,vol.1), inclusiv pentru fapte similare, la pedeapsa închisorii ce nu a avut un efect serios de prevenire a activității criminale, care a devenit o îndeletnicire pentru el, în vederea asigurării proprii existențe. De aceea, întru excluderea recidivării și prevenirea comiterii de noi fapte antisociale pasibile răspunderii penale, pedeapsa închisorii lui numită este una strict necesară.

Respectiv, preluând opinia instanței de fond în ce privește corectitudinea condamnării inculpatului, Colegiul a menționat că în împrejurările cauzei expuse mai sus, pedeapsa închisorii pe termenul stabilit, este cât se poate de proporțională și rațională pentru executare, urmărind scopul conștientizării caracterului infracțional a acțiunilor comise, iar în lipsa altor circumstanțe, decât cele prezentate la soluționarea cauzei în fond, căror instanța li-a dat o apreciere obiectivă, constatând netemeinicia cerinței părții apărării privind achitarea inculpatului, fapt pentru care va dispune respingerea apelului, cu menținerea hotărârii instanței de fond, fără modificări.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Chiriac Stela în numele inculpatului, prin care invocând incidența pct. 10) a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței Judecătorei Edineț, sediul Central din 22 decembrie 2021 și deciziei Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 04 mai 2022, cu emiterea unei noi hotărâri prin care Păun Vlad să fie achitat de învinuirile aduse, deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

5.1 În susținerea recursului a invocat că:

- instanța pronunțând sentința de condamnare a ignorat prevederile art. 101 Cod de procedură penală, sub aspectul că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor;

- instanța nu a motivat prezența tuturor semnelor calificative ale infracțiunii imputate;

- probele au fost enumerat în ordine cronologică fără să le fie dată o apreciere prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală;

- inculpatul nu a recunoscut vina în cele incriminate și a dat declarații care denotă cele întâmplare în prezența lui, dar fără participarea sa;

- la caz nu au fost acumulate probe care ar corespunde cerințelor art. 93, 95, 96, 99-101 Cod de procedură penală - drept urmare învinuirea înaintată este nefondată, nu corespunde stării de fapt și circumstanțelor stabilite;

- probele prezentate de partea acuzării au fost combătute în cadrul cercetării judecătorești, astfel toate îndoielile urmează a fi tratate în folosul inculpatului.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Conform dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de

drept formal și material.

Colegiul penal constată că avocatul Chiriac Stela își întemeiază cererea de recurs pe temeiul de drept prevăzut la pct. 10), alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de către instanțele de fond, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, deși, potrivit textului recursului, critică hotărârile instanțelor de judecată sub aspectul aprecierii eronate a probelor și nemotivarea semnelor calificative ale infracțiunilor imputate, solicitând nemijlocit achitarea inculpatului Păun Vlad.

Astfel, Colegiul penal reține că apărarea critică modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele de fond, însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu constituie temei de casare prevăzut la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Tot la acest capitol, Colegiul penal reieșind din criticile invocate în recurs sub aspectul nominalizat, reține că acestea se referă în mare parte aspectului de neimplicare a inculpatului Păun Vlad în săvârșirea infracțiunii, netemeinicia acuzațiilor de sustragere a bunurilor de către ultimul și că acuzațiile aduse sunt întemeiate doar pe presupuneri.

Analizând circumstanțele și materialele cauzei, în raport cu argumentele expuse de apărător, Colegiul consideră că criticile ultimului sânt nefondate, deoarece instanța de apel justificat a ajuns la concluzia de menținere a sentinței fără modificări. Instanța de apel sesizată în modul stabilit de lege a analizat suplimentar materialul probator, apreciind drept juste constatările primei instanțe, reconfirmând, în temeiul prevederilor legale și a probelor analizate și cercetate suplimentar în ședința de judecată, starea de fapt expusă în actul de sesizare a instanței, în drept încadrând faptele inculpatului Păun Vlad după elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal și de art. 208 alin. (1) Cod penal, potrivit indicilor calificativi: furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile și respectiv, atragerea minorului la activitatea criminală și instigarea la săvârșirea infracțiunii.

Colegiul penal, atestă că instanța de apel judecând apelul declarat, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate în prezenta cauză, verificându-le sub

aspectul pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, atât pe cele obținute în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării în prima instanță, atât ale acuzării cât și ale apărării, stabilind aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Păun Vlad de săvârșirea infracțiunilor imputate.

Reieșind din partea motivată a deciziei atacate, Colegiul statuează că, instanța de apel în urma verificării cumulului de probe a concluzionat despre existența în acțiunile inculpatului Păun Vlad a elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) și art. 208 alin. (1) Cod penal.

În opinia Colegiului penal, în speța deferită judecării, instanța de apel a avut suficiente temeiuri de a constata că inculpatul a săvârșit faptele imputate, iar acțiunile lui erau deliberate, conștientizate, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor, săvârșit pe teritoriul întreprinderii Î.C.C.P.C. „COLPRODCOOP”, din localitatea Cupcini, str. Gării 6, și atragerea minorului X.Y. la activitatea criminală, prin instigarea lui la comiterea infracțiunii, învederând cumulul de probe administrate și analizate în hotărârea adoptată, menționate și în pct. 4.1 al prezentei decizii, din care motiv instanța de recurs nu se va îndepărta de la aceste concluzii, ținând cont de jurisprudența CțEDO, potrivit căreia în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de casație poate în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției instanței inferioare (*hotărâri CEDO Garcia Ruis contra Spaniei, Heile contra Finlandei*).

În această ordine de idei, instanța de recurs menționează că instanța de apel a considerat vinovăția inculpatului Păun Vlad ca fiind dovedită prin mijloacele de probe administrate la examinarea cauzei, consemnate la rândul său în procesul-verbal al ședinței de judecată.

În viziunea recurentului, instanța de apel nu a dat aprecierea cuvenită probelor administrate la judecarea cazului, însă autorul recursului nu indică concret care ar fi eroarea admisă de către instanță la elucidarea probelor, în ce constă aplicarea eronată a normelor materiale, procedurale cât și internaționale, în ce constă divergența declarațiilor părților, prin ce se manifestă expunerea denaturată a faptelor constatate de către instanțele de judecată.

În sensul criticilor aduse, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima

convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblu lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Instanța de recurs ordinar reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Ținând cont de cele expuse mai sus se constată, că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului Păun Vlad, nefiind identificată de instanța de recurs vreo eroare gravă de fapt, ce ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate, iar motivele esențiale expuse, au primit aprecierea instanței de apel în contextul prevederilor art. 8, art. 6 CEDO, astfel invocările privind faptul că decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sunt neîntemeiate.

Implicit, analizând argumentele recursului declarat în coraport cu partea descriptivă a deciziei instanței de apel, Colegiul penal constată că avocatul reiterează aceleași argumente invocate în apel, asupra cărora instanța de apel s-a expus în mod clar și concis. Motivele invocate au constituit deja obiect de examinare în instanța apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct. 4.1 din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei penale de referință care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Totodată, Colegiul penal menționează că pedeapsa stabilită de către instanțele judecătorești inferioare a fost reținută în strictă conformitate cu prevederile art. 6, 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal. Pedeapsa aplicată inculpatului Păun Vlad este corectă, echitabilă și proporțională faptelor comise, numită ținându-se cont de scopul pedepsei penale. Pedeapsa aplicată corespunde gradului prejudiciabil și de pericol social, circumstanțelor comiterii infracțiunii, atitudinii inculpatului față de cele întâmplate și conștientizarea pericolului crimei săvârșite.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile,

acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Generalizând cele expuse, instanța de recurs consideră, că nu a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori, ce ar servi drept temei de implicare în sensul casării deciziei contestate prin prisma celor invocate de către apărător, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Chiriac Stela în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 04 mai 2022, în cauza penală în privința lui *Păun Vlad xxxxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **26 august 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie